

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 43**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Gäraste.

Tusen tack för det högt intressanta brefvet med lösningar på gåtorna. Vet du jag hade fått den föreutalningen att han tagit v. Jacobssons dagbok och gifvit ut dem sin ögen. Så mycket förstår jag. Boken har gämnat Rosenit hit till Falun så att jag har ej fått se den, men nästan säkert är den sådär som du tror. Märkvärdigt att något, som han skrivit ännu idag kan verka nå att det betraktas som ett filosofiskt försök för den tiden, är det inte märkvärdigt. Givetvis beträffar tror jag, att han den gången inte gått utom var lurad. Det är ju ej så lätt att tro någon människa om att stjäla så.

Den här saken har många intressanta sidor och jag tycker ej det är nå tråkigt om den kommer upp igen, ty jag vill gärna ha lösning på ett psykologiskt problem. Du vet ju att Brändes väl inte är nå rudd för att skryta med ett kärleksförhållande, men Geijerstam har sagt mig att Brändes inte vill vidgå något vis à vis Ernst Ahlgren. Jag tror inte en gång, han vill säga, att han pyntat henne, du skulle tala vid Geijerstam om detta. Ernst Ahlgren åter sade till Geijerstam för att Brändes hade pyntat henne gång på gång och att han bara talat om att på skiljsmessa och få gifta sig med henne. Du förstår hur var ju sjuk och ful och obildad, han var väl ingenting för Brändes mera än för ett par dagar Brände. Jag hade minna misstannan om att om hennes förhållande till honom var nästan bara själfsuggestion och att han för en gångs skull var skuldlig. Men åter det nu i dagboken att de gått till yttergränsen så är det väl sämring att han varit hennes älskare en tid, fast han nog tröttnat mycket, mycket snart. Han har själv sagt att han fallit för honom i en pjäs, som hette den Bergströma, hur du ej läst den.

Det fattas inte litterära evenemang i dessa dagar skiljsmessa - skilsmässa och Hag. Lindar och Klidestam och en kindergård. Kritiken borde göra en nåt alldeles tiga i tyd

locken. Mågon af hennes släktingar kunde väl vänta
process liksom Svendrupps barn.

För resten nå är det eländigt, att ingen man ge kunde
gård en riktig brudbräda så att Karlens ej behöfver
gåna skattkassan. Han är inte farlig bara han har mat,
men han är som ett barn, som går och stjäl i en krogstod
af ren hunger. Det är mycket illa att ej skaffa en sådan
kurl existensmedel. Han skulle bli lika bra arbetare som
mågon annan om han finge en tjänst. Gården ser ut som
någon tåg att vara utan ett enkelt och litet påskott
en par timmar kvarje dag. Utan detta gå de alla
under. Skall Strindbergs skiljas?

Jag är ledsen för fasten på en. Vi ha ställda under-
rättelser från henne. Han är allt blek och hon har
det mycket bra. Men det är intet, som man förs rova
med. Det är allt förfärligt att ej vara en till mest en gammal
mal människa. Jag är då vi talade om detta så de
manna, tänk hvad ni ä snälla mot mig, ja jag
är nog ej exempelvis, men nog har han det på
många sätt utmärkt och hon är lycklig.

Mycket mer minner jag om på jag älskar
dig mycket, men jag minns af andra brev, som ligga
af en sådant och jag blir hindrad i dag af Gerdas svår-
geraka, som är här.

Din Selma.

Tacka Sköldström, det var mycket säll. Låg att det
verkade som hjärtstygkande droppar under detta
stränga arbete.